

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Directiva (UE) nr. 2024/1174 Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

2.2. Descrierea situației actuale

În prezent dispozițiile referitoare la cerința minimă privind fondurile proprii și datoriile eligibile (minimum requirement for own funds and eligible liabilities – MREL) se regăsesc în cadrul *Legii nr.312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (Legea nr.312/2015)*, act normativ prin care au fost transpuse prevederile *Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE/, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012, ale Parlamentului European și ale Consiliului (Directivei 2014/59/UE)*, cu modificările și completările aduse de *Directiva 2019/879/UE (BRRD2)¹ și de Regulamentul (UE) 2022/2036²*.

Potrivit prevederilor Legii nr.312/2015 instituțiile de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei entități de rezoluție sau ale unei entități dintr-un stat terț, dar care nu sunt ele însele entități de rezoluție, respectă cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile emise intern ("MREL intern"³), ca regulă, pe bază individuală, iar entitățile de rezoluție, persoane juridice române, respectă cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile emise extern ("MREL extern"⁴), pe bază consolidată la nivelul grupului de rezoluție.

Cerința MREL are două componente principale: valoarea necesară acoperirii pierderilor și valoarea necesară recapitalizării.

În ceea ce privește entitățile care au ca strategie de soluționare lichidarea (entități destinate lichidării), regula generală constă în faptul că cerința MREL este limitată la

¹ Directiva 2019/879/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE

² Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al instituțiilor de importanță sistemică globală, cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, și metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

³ Cerință acoperită cu instrumente subscrise de entitatea de rezoluție (entitate-mamă), de la filialele acesteia, care face parte dintr-un grup de rezoluție cu strategie de rezoluție cu un singur punct de intrare (single point of entry – SPE), în care pierderile filialelor sunt acoperite și recapitalizarea este realizată de către entitatea de rezoluție, doar la nivelul acesteia aplicându-se competențele de rezoluție.

⁴ Cerință acoperită de emisiuni de instrumente către investitori externi grupului de rezoluție.

valoarea necesară acoperirii pierderilor, care corespunde cerințelor de fonduri proprii (cerințe minime reglementate - Pilon I și cerințe suplimentare solicitate de autoritatea de supraveghere - Pilon II).

În ceea ce privește cerința "MREL intern", aceasta poate fi îndeplinită în principal cu instrumente emise de filială și cumpărate de entitatea de rezoluție direct sau indirect, prin alte entități din același grup de rezoluție.

Prin Regulamentul (UE) nr.2022/2036 au fost introduse, în contextul subscrierii indirecte de resurse eligibile pentru cerința "MREL intern" de către entitățile de rezoluție, reguli de deducere aplicabile entităților intermediare, respectiv entităților care se interpun între entitatea de rezoluție și filialele acesteia. Astfel, s-a stabilit obligația pentru acestea de a deduce deținerile de instrumente eligibile pentru cerința "MREL intern", emise de entități care nu sunt ele însele entități de rezoluție și care aparțin aceluiași grup de rezoluție.

Acest lucru asigură buna funcționare a mecanismelor interne de absorbție a pierderilor și de recapitalizare în cadrul unui grup și evită dubla contabilizare a resurselor eligibile pentru cerința "MREL intern" a respectivelor entități în scopul respectării de către entitatea intermediară a propriei cerințe. Fără aceste deduceri, punerea în aplicare corespunzătoare a strategiei de rezoluție alese ar putea fi compromisă, întrucât entitatea intermediară ar putea epuiza nu numai propria capacitate de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, ci și pe cea a altor entități care nu sunt ele însele entități de rezoluție și care aparțin aceluiași grup de rezoluție, înainte ca entitatea intermediară sau acele alte entități să nu mai fie viabile.

Totodată, prin Regulamentul (UE) 2022/2036 Comisia Europeană a fost mandatată ca, până la 31 decembrie 2022, să revizuiască impactul subscrierii indirecte de instrumente eligibile pentru îndeplinirea cerinței MREL și, implicit, a tratamentului deductibil aplicat, asupra condițiilor de concurență echitabile între diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare, în special în cazul în care grupurile au o societate operațională între societatea holding identificată drept entitate de rezoluție și filialele sale ("structuri holdco", în opoziție cu „structuri opco”, în care entitatea-mamă nu este o societate holding).

Comisiei Europene i s-a solicitat:

- să evalueze oportunitatea respectării de către entitățile care nu sunt ele însele entități de rezoluție a cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile pe bază consolidată;
- să evalueze tratamentul, în conformitate cu normele care reglementează cerința MREL, aplicat entităților al căror plan de rezoluție prevede lichidarea lor prin procedura obișnuită de insolvență;
- să evalueze oportunitatea limitării cuantumului deducerilor la o sumă echivalentă cu cerința "MREL intern" a entității emitente.

În urma analizei mecanismului de deducere introdus prin regulamentul anterior menționat și a unui studiu de impact cantitativ pe baza datelor furnizate de Comitetul unic de rezoluție (SRB), Comisia Europeană a constatat că sunt necesare și adecvate o serie de modificări în ceea ce privește Directiva BRRD, cât și Regulamentul (UE) nr. 806/2014⁵ (SRMR) cu privire la nivelul de aplicare al cerinței "MREL intern" și tratamentul entităților destinate lichidării.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Modificările propuse vor contribui la îmbunătățirea posibilității de soluționare a băncilor prin îmbunătățirea funcționării și proporționalității mecanismului de deducere și vor asigura că acesta nu creează probleme din perspectiva asigurării unui mediu de concurență echitabil între diferitele structuri ale grupurilor bancare.

2.3. Schimbări preconizate

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din data de 22.04.2024 a fost publicată Directiva (UE) nr. 2024/1174 Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, a cărei transpunere în legislația națională a statelor membre trebuie realizată în termenul prevăzut de art. 3 din directivă, respectiv în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia, iar aplicabilitatea trebuie asigurată în ziua următoare finalizării termenului de transpunere, astfel încât să se asigure corelarea cu prevederile Regulamentului (UE) 2022/2036.

Principalele modificări aduse de directivă vizează: permisiunea acordată de autoritatea de rezoluție, în anumite situații justificate și cu respectarea unor cerințe reglementate, ca o entitate intermediară din cadrul unui lanț de dețineri, să calculeze cerința "MREL intern" la nivel consolidat (nu individual așa cum este regula generală); tratamentul entităților destinate lichidării din perspectiva deducerilor efectuate de entitățile intermediare; determinarea cerinței MREL în cazul entităților destinate lichidării și exceptarea acestora de la obligativitatea obținerii aprobării prealabile din partea autorității de rezoluție pentru reducerea datorii eligibile, precum și de la cerințele de raportare și de transparență.

În mod similar transpunerii la nivel național a prevederilor Directivei 2014/59/UE, prevederile *Directivei (UE) nr. 2024/1174* vor fi transpuse la nivel național prin lege.

În acest context, pentru a asigura transpunerea integrală a prevederilor *Directivei (UE) nr. 2024/1174* este necesară amendarea cadrului legislativ primar reprezentat de *Legea nr.312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar*.

Propunerile cuprinse în proiectul de act normativ asigură transpunerea fidelă, la nivel de legislație primară, a prevederilor *Directivei (UE) nr.2024/1174* și vizează, în principal, următoarele:

a. Determinarea cerinței de MREL intern pe bază consolidată

Potrivit cadrului actual, determinarea cerinței "MREL intern" este posibil să se realizeze pe bază consolidată doar în anumite situații reglementate (ex: entități-mamă la nivelul UE care nu sunt entități de rezoluție și care sunt filiale ale unor entități din state terțe; entități-mamă ale unor instituții sau entități care beneficiază de derogare de la cerința "MREL intern" la nivel individual). Totodată, potrivit prevederilor în vigoare, în situația în care o entitate intermediară îndeplinește cerința "MREL intern" pe bază consolidată, atunci aceasta nu este obligată să deducă dețineri de instrumente eligibile pentru cerința "MREL intern" emise de entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție și care sunt incluse în perimetrul de consolidare prudențială al entității intermediare, întrucât îndeplinirea pe bază consolidată a cerinței are aceleași efecte.

În urma analizei Comisiei Europene s-a ajuns la concluzia că aplicarea regimului deductibil prevăzut de Regulamentul (UE) nr.2022/2036 poate avea efecte disproporționate în cazul anumitor grupuri bancare, respectiv cele care au ca societate mamă o societate financiară de tip holding, precum și în cazul anumitor structuri de grup operaționale. Ca atare, în cazul unor astfel de grupuri Comisia Europeană

consideră oportun ca determinarea cerinței "MREL intern" să se facă pe bază consolidată.

Astfel, se acordă autorității de rezoluție competența de a stabili cerința "MREL intern" pe bază consolidată în cazul unei entități intermediare, filiale a unei entități de rezoluție. Această posibilitate este disponibilă indiferent de tipul de structură a grupului bancar din care face parte acea entitate intermediară și este însoțită de o serie de plase de siguranță pentru a se asigura faptul că luarea unei astfel de decizii nu conduce la o lipsă de resurse eligibile pentru îndeplinirea cerinței "MREL intern" în cadrul grupului de rezoluție.

Indiferent de structura grupului, în cazul în care se aplică o astfel de permisiune, conformarea cu cerința "MREL intern" pe bază consolidată nu ar trebui, în evaluarea autorității de rezoluție, să afecteze semnificativ: credibilitatea și fezabilitatea strategiei de rezoluție a grupului; capacitatea filialei de a îndeplini cerința de fonduri proprii după exercitarea competenței de reducere a valorii și de conversie; mecanismul intern de transfer al pierderilor și de recapitalizare.

De asemenea, se realizează alinierea cerinței de MREL intern la nivel consolidat la tratamentul cerinței de MREL pentru entitățile de rezoluție.

În situația în care autoritatea de rezoluție decide să aplice entității intermediare cerința de MREL intern la nivel consolidat, autoritatea de rezoluție trebuie să raporteze către Autoritatea Bancară Europeană și această cerință.

b. Cerința MREL pentru entitățile destinate lichidării și excepții ale acestora de la anumite obligații în situațiile în care nu se determină cerința MREL pentru această categorie de entități

Pentru a reduce sarcinile care revin autorității de rezoluție, păstrând totodată posibilitatea acesteia de a determina în continuare, în anumite cazuri excepționale, cerința MREL pentru entitățile destinate lichidării, se stabilește o nouă regulă generală conform căreia autoritățile de rezoluție nu trebuie să stabilească cerința MREL pentru entitățile destinate lichidării (în prezent autoritatea de rezoluție determină cerința MREL pentru toate instituțiile de credit indiferent de strategia de rezoluție aleasă, chiar dacă în cazul entităților destinate lichidării cerința MREL este egală cu valoarea necesară acoperirii pierderilor care corespunde cerinței de fonduri proprii – Pilon I și II).

Posibilitatea autorității de rezoluție de a determina o cerință MREL, adică de a stabili o cerință peste valoarea necesară acoperirii pierderilor, este păstrată acolo unde este necesar pentru protejarea stabilității financiare sau limitarea potențialei contagiuni a sistemului financiar.

Totodată, exceptarea de la obligația de a prezenta raportări către autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție precum și de publicare în scop de transparență către piață a fost menținută doar pentru entitățile destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu determină cerința MREL. În situația în care autoritatea de rezoluție a stabilit o cerință MREL pentru entitatea destinată lichidării, autoritatea de rezoluție stabilește și conținutul și frecvența obligațiilor de raportare și de publicare aferente.

În plus, entitățile destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu determină cerința MREL, sunt exceptate de la necesitatea obținerii aprobării autorității de rezoluție pentru reducerea datoriilor eligibile având în vedere că acestea sunt supuse doar cerinței de fonduri proprii iar reducerea fondurilor proprii este supusă aprobării autorității competente.

c. Tratamentul entităților destinate lichidării într-un lanț de dețineri

În contextul planificării rezoluției și evaluării soluționării grupurilor de rezoluție, autoritatea de rezoluție poate considera că o filială se califică drept entitate destinată lichidării atunci când conform planului de rezoluție este fezabil și credibil că entitatea să fie lichidată sau atunci când planul de rezoluție nu prevede exercitarea competenței de reducere a valorii și de conversie în ceea ce privește această entitate. În aceste cazuri, o astfel de filială – entitate destinată lichidării nu este necesar să dețină fonduri proprii și datorii eligibile în plus față de cerința de fonduri proprii.

Pentru a asigura soluționarea grupului în același timp cu respectarea principiului proporționalității, în funcție de importanța deținerilor de instrumente de fonduri proprii emise de entitățile destinate lichidării față de capacitatea de absorbție a pierderilor aferentă entității intermediare, deținerile de instrumente de fonduri trebuie să fie deduse de către entitățile intermediare, atunci când valoarea agregată a respectivelor dețineri este semnificativă în raport cu valoarea fondurilor proprii și datoriilor eligibile aferente entității intermediare.

Cu toate acestea, entitățile intermediare nu trebuie să deducă datoriile care îndeplinesc condițiile de eligibilitate pentru a îndeplini cerința "MREL intern" și care nu se califică drept fonduri proprii.

În caz de intrare în stare de dificultate majoră, planul de rezoluție nu prevede ca entitatea destinată lichidării să fie recapitalizată de entitatea de rezoluție. Aceasta înseamnă că transferul pierderilor (peste fondurile proprii existente) de la entitatea destinată lichidării la entitatea de rezoluție, prin intermediul entității intermediare, nu ar fi de așteptat și nici alocarea capitalului în sens invers. Prin urmare, această ajustare a sferei deținerilor care urmează să fie deduse în contextul subscrierii indirecte a resurselor eligibile pentru cerința "MREL intern" nu ar afecta soliditatea prudencială a cadrului aplicabil.

În plus față de prevederile care asigură transpunerea directivei, proiectul include și unele modificări de formă, ca urmare a observațiilor formulate de Comisia Europeană, în contextul verificării transunerii prin *Legea nr. 6/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar* a art. 2 pct. 1 și 3 din Regulamentul (UE) 2022/2036 care aduce modificări BRRD.

Aplicarea prevederilor nou introduse va fi avută în vedere de Banca Națională a României în calitate de autoritate de rezoluție în contextul planificării anuale a rezoluției și determinării cerinței de fonduri proprii și datorii eligibile pentru instituțiile de credit, persoane juridice române, ceea ce, asigură practic și o formă de monitorizare a efectelor noilor prevederi, ale cărei concluzii sunt publicate în Raportul anual al Băncii Naționale a României.

Precizări referitoare la aplicabilitatea proiectului de lege în cazul entităților din aria de competență a Autorității de Supraveghere Financiară

Noile prevederi din proiectul de lege sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul entităților din aria de competență a Autorității de Supraveghere Financiară care fac obiectul Legii nr. 312/2015. În acest sens, Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluție pentru firmele de investiții autorizate la nivel național (S.S.I.F.) care au cerința de capital inițial de 750.000 euro, pentru sucursalele din România ale firmelor de investiții din state terțe și pentru entitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 312/2015 care fac parte dintr-un grup supus supravegherii pe bază

consolidată, a cărei societate-mamă este o firmă de investiții sau care, în cazul în care societatea-mamă este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, nu include și o instituție de credit. În scopul aplicării prevederilor prezentului proiect de lege, având în vedere faptul că art. 576 din Legea nr. 312/2015 cuprinde trimiteri inclusiv la articolele din acest proiect de lege care se aplică în mod corespunzător firmelor de investiții, referirile la Banca Națională a României sunt considerate a fi făcute la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

2.4. Alte informații

Nu este cazul

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Măsurile legislative propuse, referitoare la determinarea cerinței MREL intern pentru entitățile intermediare doar la nivel consolidat și excluderea entităților de lichidare de la aplicarea tratamentului deducerilor deținerilor de instrumente de datorii eligibile, vor asigura un tratament echilibrat al entităților intermediare, indiferent de tipul de structură de grup din care fac parte (opco sau holdco), aspecte relevate de studiul de impact realizat de Comisia Europeană, material care a fundamentat soluțiile adoptate de directiva Daisy Chain.

Din perspectiva specificului național prevederile care se referă la cerința MREL intern la nivelul entităților intermediare (posibilitatea determinării acesteia doar la nivel consolidat, limitarea deducerilor la deținerile de fonduri proprii în entitățile de lichidare) nu au aplicabilitate și, implicit, nici impact în prezent și în perioada imediat următoare, considerând structura sectorului bancar român. În aceeași ordine de idei, prevederile care statuează noul regim de determinare a cerinței MREL pentru entitățile de lichidare nu vor avea pe fond impact semnificativ, întrucât și până în prezent cerința MREL pentru entitățile de lichidare a fost stabilită la nivelul fondurilor proprii. În schimb, se va înregistra un efect pozitiv prin diminuarea poverii administrative, ca urmare a eliminării necesității emiterii de decizii de determinare a cerinței MREL de către BNR în calitate de Autoritate de Rezoluție, precum și a obligației de raportare de către entitățile de lichidare și de obținere de către acestea a aprobării prealabile în caz de reducere a instrumentelor de datorii eligibile.

3.2. Impactul social

Nu este cazul

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Nu este cazul

3.4. Impactul macroeconomic

Impactul macroeconomic preconizat al prevederilor legislative propuse este nesemnificativ.

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Nu este cazul

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Nu este cazul

3.5. Impact asupra mediului de afaceri

Eliminarea unor cerințe administrative privința entitățile de lichidare va avea un efect

pozitiv asupra activității acestora.

3.6. Impact asupra mediului înconjurător

Nu este cazul

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Nu este cazul

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Nu este cazul

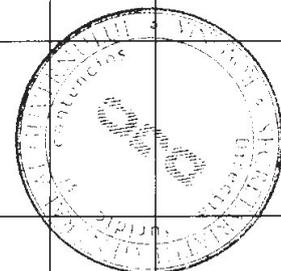
3.9. Alte informații

Nu este cazul

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe patru ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, în plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit						
b) bugete locale i. impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de						

personal ii. bunuri și servicii						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cadrul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:						
4.8. Alte informații						

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

Proiectul de act normativ modifică unele prevederi din legislația primară în materia redresării și rezoluției instituțiilor de credit, respectiv *Legea nr.312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar.*

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Nu este cazul

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

5.3.1. Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE

Proiectul de act normativ asigură transpunerea, la nivel de legislație primară, a prevederilor art. 1 din Directiva (UE) nr.2024/1174 Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile.

5.3.2. Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE

Nu este cazul

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

Nu este cazul

5.6. Alte informații

Nu este cazul

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Proiectul de lege va face obiectul consultării publice prin publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

În plan extern nu au fost necesare consultări. În plan intern au fost consultate Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Nu este cazul

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Nu este cazul

6.5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul de act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 1192/204.

6.6. Alte informații

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Prin publicarea la data de 14.08.2024 a proiectului de lege pe site-ul Ministerului Finanțelor, pentru consultare publică, în conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică s-a asigurat informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de lege.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Nu este cazul

Secțiunea a 8-a

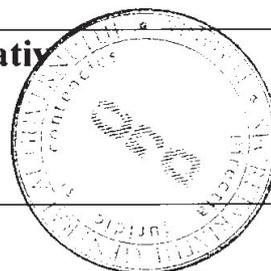
Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ

Nu este cazul

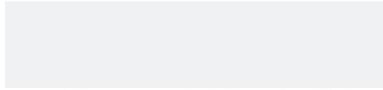
8.2. Alte informații

Nu este cazul

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

ROMANIA
PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

